

ÄRSKEITÄ

- Ikuisesti leimattu - 4/97-98

Toimitus:

Päätoimittaja	Antti Hyrkäs
Toimitussihteeri	Lotta Lehtonen
Taiteijat	Hanna Sauli Ville Tulkki
Toimittajat	Sanna Pitkänen Suvi Marjasuo Katja Haapala Lotta Lehtonen Hanna Sauli Anna Heinonen Johanna Närvi Sonja Tolvanen Satu Weckman Linda Lappalainen
Kannet	Linda Lappalainen
Vastaava opettaja	Mervi Potka

Tässä numerossa:

2	tämä sivu
3	OPKH:n oma sivu
4	Totuus Norssista
5	Ressujen viikkorytmi
6	Äiti, mitä mä tekisin?
7	Ensiluovuttajan kokemuksia
8	Pojat - uhanalainen laji Ressussa
10	Suuri Ressugallup
12	Naisihanne 2000
13	Kevättä rinnassa
14	NUISKU
16	Kuunteluista
18	Siilien kapinaa
19	Vieliä kerran... sukki!!
22	Sanottuja

Pääkirjoitus

Antti Hyrkäs

Kevät painaa päälle ja kolmoset ovat kirjoituksensa kirjoittaneet. Abit ovat lausuneet viimeiset hyvästinsä Ressun lukiolle kun heidät viimeinkin on päästetty vapaiksi, yhteiskunnan armoille. Muistaako "valmistunut" Ressu enää ensimmäistä päiväänsä lukiossa? Epäilen syvästi sillä en itsekään muista. Surullista tässä on se, että olen vasta lukion ekalla.

Monille kolmosille tuotti ylimääräistä stressiä ja päänvaivaa liikuntatuntien suorittaminen. Kun tulevaisuus saattaa olla parista liikuntatunnista kiinni niin johan ovat byrokraattiset johtoportaat osuneet napakymppiin. Järjettömäksi voi kutsua tapaa jolla liikuntatunteja pakkosyötetään vielä lukiossa. Ala- ja yläasteella liikunta oli pakollinen aine muiden joukossa, mutta lukiossa minä en sitä niin vain niele. Lähtekäämme siitä ettei lukioliikunnalla ole tarjota mitään mitä ei meille olisi jo aikaisemmin liikunnassa opetettu, on siis kysymys vain ja ainoastaan vanhan toistosta. Sanoisin myös että kunnan ylläpitäminen on jokaisen oma asia eikä koulu saisi siihen sekaantua pakottamalla oppilaat liikuntaan. Seuraavaksi varmaan kielletään epäterveelliset elämäntavatkin.

Koulu liikunnan tulisi olla vapaaehtoista jottei se häiritseisi niitä opintoja joilla saattaa olla jotakin merkitystä tulevaisuutemme kannalta. Tuskin kukaan tuli Ressuun haukia kasvattamaan tai ponnistusvoimaansa parantamaan. Tai no, mistä minä sen tietäisin. Lähdenkin tästä koulun punttiksellä treenaamaan jatko-opintoja varten.

Pärskeitä toivottaa iloista kesää!

Oppilaskunnan hallitus melkein pitää kiinni asiallisuudesta

Rakkaat ystävät. Luulette ehkä, että oppilaskunnan hallitus pitää muuta oppilaskuntaa hiukan tyhjänä, koska kortoo aina koulumme mainion tiedotuskanavan sivuilla, mitä on tehnyt viime aikoina aivan kuin ette olisi itekin huomanneet. Meistäkin tämä tuntuu hiukan kummalliselta, mutta vähän mietittyämme päätimme jatkaa samaan malliin. Siihen muutamia hyviä syitä.

Ensinnäkin on joitakin asioita, jotka on hyvä tietää. Kuten se, että oppilaskunnan hallitus on vahvistunut kolmella uudella jäsenellä, jotka ovat Jussi Helminen (1D), Ville Tulkki (1G) ja Hanna Sauli (1F). Huomatkaa, että kyseessä on merkittävä poliittinen tapahtuma. Keskustelkaa siitä ruokapöydässä.

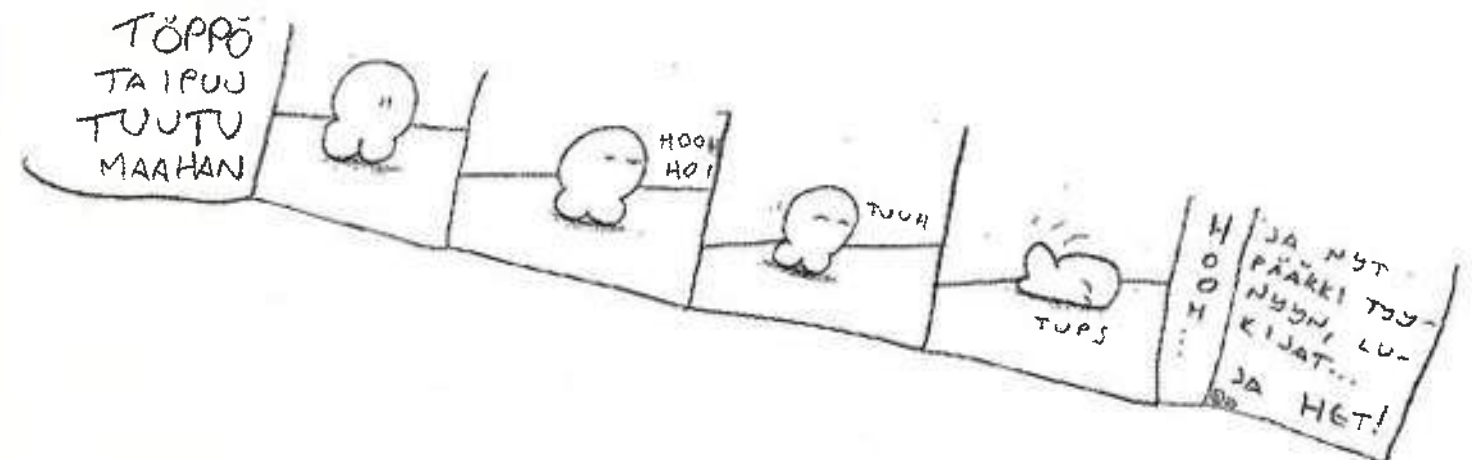
Toiseksi haluamme aiheuttaa tunteita niille lukuisille oppilaskuntapassiiveille, jotka osoittavat aivan liian vähän kiinnostusta vaivalla järjestettyjä tapahtumia kohtaan. Huhtikuun alussa pidettiin kirjakerpputori, jolla abeilla ja vä hän muillakin oli mahdollisuus myydä vanhat kirjansa pois ja kouluun jäävillä oppilailta ostaa niitä halvalla. Taloudellisesti kannattavaa toimintaa siis. Myyntipöydästä oppilaskunnan hallitus halusi vain kymmenen markan korvauksen, mutta säntäisivätkö abiturientit kilvan ostamaan myyntipaikkoja? Eivät! Myyntipöytiä ostettiin yhteensä neljä! Ostajat sen sijaan olivat innokkaita, mistä kiitos heille. Kaikesta huolimatta uskomme, että idea on hyvä ja aiomme järjestää samanlaisen tapahtuman myös ensi vuonna. Kakkoset, pankaa kirjat jo valmiiksi syrjään kirpputoria varten!

Kolmas syy tällaisten juttujen kirjoittamiseen on se, että mekin olemme vain huomionkipeitä pikku ihmisiä joiden on pakko saada hyväksyntää hinnalla millä hyvänsä. Arvatkaa

mitä. Olemme osallistuneet yhteiskunnalliseen keskusteluun! Aplodit, kiitos. Luimme Kodin Kuvalehtä ja suutuimme vähän, koska siellä haukuttiin luokatonta lukiota, joka sentään on mainio keksintö. Lähetimme lehdelle lukijakirjeen, joka julkaistiin. Jos saatte käsiinne lehden numeron 7/98, lukekaa juttumme sieltä. Hyväksynnän saamiseen liittyy myös se, että välillä meidän on pakko selitellä tekemisiamme. Olemme kovasti yrittäneet järjestää bileitä ja jos hyvin käy, bileet on pidetty ennen tämän lehden ilmestymistä. Miksi ajankohta venyi pitkälle kevääseen? Siksi, että bileiden järjestäminen yhteistyössä muiden lukioiden kanssa ei ole helppoa. Bilet piti järjestää huhtikuussa, mutta ainut paikka, joka huolii alaikäisiä lukiolaisia tiloihinsa remuamaan, sattui olemaan remontissa. Valitamme.

Asiaan kuuluisi myös valittaa siitä, että ette lue kokouspöytäkirjoja tai käy kokouksissa mutta mepä ymmärrämme teitä. Pöytäkirjat ovat kuivaa luettavaa ja kokoukset ovat yleensä keskellä koulupäivää, jolloin te tietysti opiskelette. Toivomme tietysti osallistumista tapahtumien järjestelyihin ja itse tapahtumiin, mutta tiedon niistä saatte hankkia omalla tavallanne. Sen sijaan rakentavan palautteen puuttumisesta olemme pahoillamme. Mikä on mielestänne oppilaskunnan hallituksen tehtävä? Millaisia tapahtumia toivotte? Mikä toimintatavoissa häiritsee? Ovatko bailut tärkeämmät kuin kulttuuriviikko? Tulkaa ker-tomaan. Kirjallisesti tai suullisesti, miten nyt parhaiten osaatte itseänne ilmaista. Meidän on vaikea järjestää miellyttäviä tapahtumia, jos emme tiedä, mitä haluatte.

Oppilaskunnan hallitus toivottaa iloista kesää kaikille!

Inside Norssi

Antti Hyrkäs ja Sanna Pitkänen

Ressun ja Norssin rikkaasta kilpailu- ja vihaperinteestä huolimatta rohkenimme lähestyä Norssin oppilasta X haastattelun merkeissä ja saimme selville järjestyttävän tavanomaisia seikkoja Norssista. Tiesittekö esimerkiksi, että O. Merikannon poika Arne erotettiin Norssista, ja että hänen norssiudesta on ollut silti nykyään kovin ylpeitä?

Sukuvika vie Norssiin

Norssi X kertoo lukiovalintansa johtuneen paitsi siitä katkerasta tosiseikasta, etteivät arvosanat kelvanneet Ressulle, myös perheen Norssipainotteisuudesta. Eli sukuvialla oli kädet pelissä ja Ressua oli nyt vihattava. X ei itse tiedä vihan syytä vaikka sitä lietsovia Norssinorssieja rakennuksesta löytyykin. Toisaalta, hän toteaa, yksi syy olla ylpeä norssiudestaan saattaa olla se, että "norssiin ei pääse alle 9:n keskiarvolla vaikka lukisi mitä kieltä, mistä seuraa opiskelijoiden korkea taso tms". X kuitenkin pesee kätensä koko asiasta.

Norssiksi tultiin melko normaaleissa merkeissä. Tulikasteeseen kuului nimilapun roikottaminen kaulassa viikon ajan, neljän tunnin juhlat Kaivarissa, kasvojen sotkeminen ja Norssilaulu uscaan kertaan viidessä aamunavauksessa. Mihinkään näistä toiminnoista ei sisällynyt mitään homoseksuaalista. Norssin oppilaat jakautuvat X:n mukaan pehmomichiin ja kovisnaisiin. Mukavia humanisteja kuulemma kaikki. Jamaika näyttää säilyttäneen suosionsa Norssien piirissä, hän lisää.

Pärskeitä vs Veikko

Pärskeitä on X:n mielestä "ihan hauska lehti" joka ilmestyy kivan usein (eli 4 kertaa vuodessa. Veikko ilmestyy kaksi kertaa vuodessa). Veikkoa X kuvailee tyylikkääksi lehdeksi ja sanoo "Olkaa te hauskoja niin me ollaan vakavia", tällä viitaten Veikon vakavanpuoleiseen ja Pärskeiden ei niin vakavaan sisältöön. Veikkoa on työstämässä kolminkertainen määrä ihmisiä pärskeisiin verrattuna.

Opiskelu Norssissa

X:n mukaan perusnorssiopettaja on luonteeltaan hajamielinen professori. Tarkemmin määriteltynä nelikymppinen, miespuolinen, hermostunut ja joskus jopa hullu (viitaten kemiaan ja fysiikkaan). Opettajiin kuuluvat myös pakolliset humanistit ja ilopillerit, joista X mainitsee esimerkiksi Paasonen (se J. Paasonen, jonka nimi löytyy ressurujen pitkän matikan opusten kannesta; norssit kun tykkäävät tehdä oppikirjoja).

Norssissa käy tuon tuostakin opetusharjoittelijoita eli auskuja (joita Ressussakin viitosjaksossa nähtiin), jotka ovat X:n mielestä useimmiten hauskoja ja mukavia, mutta

toisaalta opetus tuppaa näin olemaan hieman katkonaista. Ylipäätään X:ää ei erityisemmin harmita Norssiin "joutuminen", sillä ei se sen kauheampi paikka voi olla kuin Ressukaan, ainakaan sen perusteella, mitä X on ressurukaveriltaan kuullut. Kysyttäessä opintojen sujumisesta X ottaa pahoittelevan ilmeen ja kertoo, ettei ole siinä suhteessa perusnorssi; opiskelu kun vaatii paljon työtä ja keskittymistä jne., eikä hän yksinkertaisesti jaksa moista.

Norssin koeviikoton kokeilu

Jossain vaiheessa viime vuonna Norssissa päätettiin luopua koeviikosta, ja koeviikoton systeemi ehti toimia noin kuukauden ajan tänä keväänä, kunnes se oppilaiden ja opettajien vaatimuksesta lakkautettiin. Kävi nimittäin niin, että oppilaat eivät koepäivinä tulleet kouluun ollenkaan muuten kuin kokeisiin, koska he katsoivat tarpeelliseksi lukea sen sijaan, että kävisivät oppitunneilla koepäivinä. X tosin kertoo käyneensä kyllä tunneillakin koepäivinä, mutta toteaa olleen melko raskasta hoitaa kahdet matikanläksyt, muut läksyt ja sitten vielä lukea kokeisiin.

STOCKMAR-värit

GOETHEN-väriopin mukaan valitut värit;

- korkealaatuiset, myrkyttömät
 - * mehiläisvahavärit; värejä voidaan piirtää kerroksittain, alemmat loistavat toistonsa läpi
 - * akvarellivärit; loistava siveltimenjälki
 - * mehiläismuovailuvahat
- Maalaus- ja piirustustarvikkeita

PARASTA LAPSILLE JA AIKUISILLE

- Ilmavat käsittelimättömät tekstiilit
silkkilä, luomu-puuvillaa, villa/silkkiiä
- * vauvan silkkimyyssyt, bodyt, kehtosilkki
 - villavaippahousut, vaipat
 - * alusasuja
 - * päällysasuja

KIRJOJA

Uutuus **Tony Dunderfelt: HENKILÖKEMIA**
Yhteistyö erilaisten ihmisten välillä
187 siv. 175,-

Weledan ja Watan luonnonkosmetiikkaa

Maahantuonti-, tukku-, posti- ja vähittäismyynti
KIRJOKANTA

Kalevankatu 7, 00100 Helsinki, puh.09-601697
Avoimna ma-pe 9.30-18, la 10-15

Äiti, mitä mä teen?!

Anna Heinonen

Mitä tehdä silloin, kun kesälomalla ei ole mitään tekemistä? Silloin, kun ei viitsi eikä jaksa tehdä mitään järkevää? Silloin, kun on yksinkertaisesti mölli olo. (Sanan 'mölli' voi jokainen itse määrittellä haluamallaan tavalla.) Kaikki olemme varmasti yhtä mieltä siitä, että vanhemmilta on turha onkia ehdotuksia siitä, mitä voisi tehdä ajankuluksi. Lukemalla tämän jutun, saat hyviä ja huonoja vinkkejä siihen, mitä voit tehdä, kun olet toimeettomana, mutta et jaksa vain olla.

KOKEILUN ARVOISIA AJANVIETTEITÄ

1) Kattoon räkiminen (=sylkeminen)

Jos voimasi eivät riitä mihinkään, edes istumiseen, jolloin voimat ovat todella vähissä, voit mennä sängylle tai muulle vaakatasossa olevalle pitkäkköille alustalle selinmakuulle ja ottaa mukavan ascennon. Kaikkiaan tietävät, että kun sängynpohjalta katsoo ylöspäin, tulee katto vastaan. Normaalisti se on tyhjä kuvista, joiden paikka on tietääkseni seinällä. Jos kuitenkin olet tapetoinut kattosi esimerkiksi idolisi kuvilla, kannattaa ne arvokkaat paperiliuskat ottaa pois väliaikaisesti tai edes peittää muovilla, jotta siivoaminen sujuisi helpommin.

Nämä varotoimet suoritettuasi voit aloittaa räkimisen. Harva onnistuu ensimmäisillä kerroilla sylkemään kattoon asti, ellei ole harrastanut kyseistä toimintaa normaalimmissa olosuhteissa eli räkinnyt suoraan alaspäin, mikä on huomattavasti yleisempää. Kerrossängyn yläpediltä on lyhyempi matka kattoon kuin tavallisesta sängystä. Kerrossänky antaa siis helpommin onnistumisen tunteen. Ja kuten sananlaskukin sanoo, harjoitus tekee mestarin. Ei kannata lannistua eikä luovuttaa heti aluksi.

Kattoon sylkiessäsi muista ottaa huomioon maan vetovoima eli mikä menee ylös, tulee myös alas. Siis ei kannata räkiä kohtisuoraan ylöspäin. Silloin naamaasi saattaa ilmestyä pehmeä limaskainen märkä läiskä. Tehoa toimintaan saat yhdistämällä räkimiseen esimerkiksi niskajumpan. Liikuta päätäsi puolelta toiselle, mikäli tähtäys on mennyt vikaan. Jos tuo märkä läiskä väistelyistäsi huolimatta osuu naamaasi, ei kannata murehtia, sillä sehän on omasta suustasi lähtöisin. On eri asia, jos se on jonkun muun sylkeä, vaikka ketään muuta sinun lisäksi ei ollut paikalla. Silloin kannattaa jo huolestua ja ottaa yhteyttä x-files:iin sekä muutamiin iltapäivälehtiin.

Kun kattoon räkiminen alkaa kyllästyttää, voit alkaa arvioida aiheuttamiasi vahinkoja, jotka ovat lähinnä kosteita tahoja. Silloin märkä rätti on hyvä apuväline.

Muista, että kattoon sylkeminen tapahtuu omalla vastuullasi. Ei siis kannata tulla pyytämään korvausvaatimuksia äidin perintösaalin tarvelymisestä.

2) Kaksihaaraisen etsiminen

Kaksihaaraisilla tarkoitetaan niitä hiusyksilöitä, joilla on useampi latva. Kaikkiaan me tiedämme, että hiukset kasvavat juuresta, mutta kaksi- tai useampihaaraisen hiusten synty onkin sitten mysteeri. Mikäli et ikinä ole nähnyt haaroittunutta hiusta, on jo aika ottaa hiuspehkos tarkempaan syyniin.

Kaksihaaraisen etsiminen onnistuu parhaiten pitkillä hiuksilla. Kaljuilla se on luonnollisesti mahdotonta ja lyhyillä hiuksilla suhteellisen vaikeaa. Toimenpide alkaa siitä, että otetaan pieni hiustukko käteen ja suunnataan katse hiusten

latvoihin eli niihin hiusten päihin, jotka ilman geeliä osoittavat kohti maata. Kun näkökenttäsi osuu monihaaraisten hiusten sormilla kiinni haarakohdasta ja repäiset haarat pois. Saksat ovat tässä parempi vaihtoehto. Pitää kuitenkin varoa saksien lipsahdusta, ellei halua lyhyempiä hiuksia.

Hiusten leikkauksen jälkeen kaksihaaraisia on mahdoton löytää, joten odota muutama viikko. Ihanteelliset olosuhteet ovat silloin, kun hiuksia ei ole saksilla leiketty yli vuoteen. Siinä tapauksessa voit varautua siihen, että hiuspehkos lyhenee paikoittain reilusti. Lisäksi muista, että haarojen kartoittaminen ja repiminen on silmille hyvin raskasta. Eihän kukaan ihminen normaalitakaan jaksa pitää silmiään kierossa pitkää aikaa.

EI SUOSITELTAVIA AJANVIETTEITÄ

3) Kaivon hyppääminen

Kaivon hyppääminen ei ole kovin suositeltava ajanviette, sillä mikäli lähiympäristössä ei ole kaivoa, johon voi hypätä, sellaisen etsimiseen kuluu tulkittoman kauan aikaa. Ja vaikka vieressä olisikin ritilällä varustettu likaviemäri, jo ritilän nostamiseen menee ikuisuus ja muutama gramma painostasi.

-Kyseisen likakaivon pohjalla ei ole puhdasta vettä, joten peseytymistä ei voi pitää tekosyyinä. Lisäksi kaikki hiekoitushiekat, joita pikkulapset ovat kaivon potkineet, repivät kasvosi niin huonoon kuntoon, että joudut lähtemään plastiikkakirurgin vastaanotolle.

-Jos nyt kuitenkin aiot hypätä kaivon eli ottaa jonkun ihmisen toivotuksen (Hyppää kaivon!) todesta, varmista, onko kaivon pohjalla vettä. Mikäli sieltä löytyy vettä, muistele osaatko uida. Jos et osaa, kellukkeet saattavat olla tarpeelliset. Jos kaivo on El Nino -ilmion vuoksi kuivunut, saattaa putoaminen olla hyvin epämiellyttävä.

-Mikäli aiot vieläkin hypätä kaivon, soita nuorten kriisipuhelimeen tai pyydä vanhempiasi järjestämään hienot hautajaiset.

4) Lomapäivien laskeminen

Tylystyneenä ei kannata ruveta laskemaan jäljellä olevan kesäloman pituutta. Päivien laskemisen vielä ymmärtää, mutta matkasta kiinnostuneiden ihmisten ei ole suositeltavaa laskea tunteja, minuutteja tai sekunteja. Kun nimittäin huomaat, että lomaa on jäljellä enää 28 päivää 13 tuntia 43 minuuttia ja 56 sekuntia, alkaa paniikin tunne vallata mielesi. Ei enää edes kuukautta kesälomaa! Koulua rakastavilla ihmisillä tunne on luonnollisesti toisenlainen. Enää alle kuukausi koulun alkuun!

On kuitenkin suositeltavaa jättää turha laskeminen väliin, jotta koulun alettua olisimme tarpeeksi unohtaneet matkan kaavoja.

Hennonko luopua?

Ote ensiluovuttajan päivästä

Suvi Marjasuo

Tänään on maanantai 23.3, koeviikon ensimmäinen päivä, tai siis oikeastaan jotain vielä tärkeämpää: 18. syntymäpäiväni. Saan siis vihdoinkin laillisesti tehdä kaikkea sitä, mitä on muutenkin tehty jo jonkin aikaa. En kuitenkaan halua alistua olemaan kuin kaikki muut ja heittäytyä epäterveelliseksi. Liiallinen valvominen ei olisi edes järkevää, huomisen venäjänkoc pelottaa jo muutenkin. Täytyy minun kuitenkin jotenkin käyttää oikeuksia, joita täysi-ikäisyys mukanaan toi. Päätän mennä luovuttamaan verta.

Täytänkö pääsyaatimukset?

SPR:n veripalvelu sijaitsee Helsingissä Kivihaassa, bussireitin varrella. Astun sisään suureen rakennukseen ja seuraan kylttejä toiseen kerrokseen. Ilmoitan tulostani sairaanhoitajalle. Saan paperin, joka pitää täyttää. Toisella puolella kysytään henkilötietoja ja toisella puolella on terveydentilaa koskeva rasti ruutuun -tehtävä. Vien paperin takaisin hoitajalle, ja hän neuvoo minut odottamaan hemoglobiinimittausta. Sen ottava hoitaja käy läpi terveydentilakyselyn ja varmistaa vielä viran puolesta, että painoni on yli 50 kg, sillä sitä kevyemmiltä ihmisiltä luovuttaminen on kielletty. Hemoglobiiniarvonikin puolesta kelpaan oikein mainosti luovuttajaksi, voisin olla vaikka mies! Loistava arvo, 140 g/l, ihmetyttää hoitajaakin, naisten raja on 125 ja miesten 135 g/l.

"Ota nyt vaan lisää mehua!"

Odotushuoneessa on appelsiinimehua, jota kaikki ohitse kävelevät hoitajat käskivät minun juoda. Tottelen kuuliaisesti. Minut kutsutaan nimeltä luovutushuoneeseen. Taas uusi sairaanhoitaja kysyy ystävällisesti, kummasta kädestä haluan luovuttaa ja ohjaa minut makaamaan yhdelle monista sairaalasangyistä. Virallinen kädestäpitelijäni istuu vierelleni tekemään työtään, kun hoitaja työntää neulan oikeaan kyynärtaipeseeseen ja sanoo, että itse luovutus kestää

viidestä seitsemään minuuttia ja sen jälkeen on hyvä pysytellä makuaasennossa ainakin viisi minuuttia.

Jäikö minulle sitä enää yhtään?

Kuuden minuutin jälkeen veripussin punnituslaitteesta kuuluu merkkiäni. Hoitaja kertoo sen painavan nyt noin 480 grammaa, ja verta siinä on noin 450 ml, alle 10% koko verimäärästäni. Hän katkaisee ltkun, muttei vielä ota nulaa pois. Täytyy vielä ottaa kaksi koeputkellista verta: toinen veriryhmätyypitystä, toinen virustutkimusta varten. Jokainen verierä tutkitaan tarkasti, jottei verensierrossa koskaan tapahdu mitään potilaan tilaa oleellisesti huonontavaa. Luovutuksen jälkeen minun käsketään mennä juomaan pullakahvit "tai vaikka mehua, jos et vielä kahvia juo". Saman päivän aikana pitää ottaa rauhallisesti ja juoda paljon (esimerkiksi mehua), koska veren tilavuus palaa normaaliksi 24 tunnissa. Punasolujen määrä on täysin palannut vasta kolmen kuukauden päästä.

Uudestaan puolen vuoden kuluttua

Saan mukaani muovipussillisen tietoa verenluovutuksesta. Lisäksi minulle lähetetään noin kuukauden kuluttua luovuttajakortti, jossa lukee veriryhmäni. Kysyn mehulasien välissä luuytimenluovuttajarekisteriin liittymisestä, ja minulle luvataan lähettää tarpeelliset paperit. Levähtäni tarpeeksi ja juotuani aivan järjettömän määrän mehua lähdän kotiin lukemaan siihen venäjänkokeeseen. "Tule puolen vuoden päästä uudelleen", huikkaa sairaanhoitaja vielä lopuksi. Luonnollisesti tulen.

LOPPUHUOMAUTUS: Luovutuspäivänä huimasin vähän normaalia enemmän, mutta kunhan noudattiin neuvot ja siis joi paljon mehua, elämä palasi nopeasti uomaansa. Nyt on vänkä tunne siitä, että junassa vastapäätä istuvalla ihmisellä saattaa virrata minun vertani suonissaan. Kutsukaamme sitä antamisen iloksi.

Kahvikauppa ja Café Martta

Kalevankatu 13 puh. 601617
avoinna ma-pe 7.30-18.00 la 11.00-15.00

Joka päivä raikkaita salaatteja 29,- leivän kera
(mukaan 25,-)
Päivän keitto 29,- leivän kera
(mukaan 25,-)
Upeat täytetyt patongit 23,-

Sämpylät alk. 14,-
Toastit 13,- (liha-juusto) 10,- (juusto-tomaatti)
Ressun opiskelijoiden oma sämpylä 10,-
NYT! Ihanat italialaiset espressot ym.
erikoiskahvit

Tervetuloa!

Pojat

- katoava luonnonvara

Hanna Sauli

Nyt, kun on tultu siihen pisteeseen, että Helsingin Sanomien yleisönosastolla katkeroituneet opettajat esittävät vihjauksia tiettyjen Stockmannin lähistöllä sijaitsevien koulujen huolestuttavasta tyttöistymisestä, on ehkä syytä heittää pöytään muutama fakta.

Myös jotkut itsesäällissään rypevien resulaistyttyöjen suosimat käsitykset saattavat tässä jutussa osittain vesittyä. Ei, koulun oppilaista tyttöjä ei ole edes 90%. Tyttöjen osuus ei myöskään ole huikeassa kasvussa eikä saavuta lakipistettään vuonna 2000 kun poikia on 0%. Näin väittävät koulun kanslian arkistot, joita allekirjoittanut kävi lehteilemässä ja joiden mukaan, muutamalla ehdottoman tieteellisellä veikkauksella täydentäen, syntyi ohcinen kuvio.

Kuten kuvasta näkyy

Käyristä se levottomampi kuvaa tyttöjen prosentuaalista osuutta Ressussa vuosina 77 - 98. Ensin mainittuhan oli se vuosi, jolloin Ressu ensimmäisen kerran huoli oppilaittensa joukkoon myös tyttöjä. Tällöin ekaluokkalaisista oli kauniimpaa sukupuolta 41%. Seuraavia kymmentä vuotta (katkoviiva) koskevat tiedot on jo hävitetty. Kenties käytäviä kuluttavien naaraslaumojen suuruus on antanut aihetta jopa sensuuriin.

Epätietoisuus päättyy vuoteen -86. Silloin tyttöjä oli 56%. Seuraavasta vuodesta lähtien luvut ovat hyppelhtineet tasaisesti edestakaisin, tosin palaamatta enää kertaakaan alle kahden kolmasosan. Pienimpänä vähemmistönä pojat ovat olleet vuonna -93, jolloin tytöt jyräsivät 67 prosentilla. Tämän vuoden alussa koulun 657 oppilaasta 416 oli tyttöjä, tosin sanoen 63,3%.

Tasa-arvoa tansseihin

Ikävimmän tyttövalta pistää silmään vanhojen tansseissa. Pärskeissäkin joskus aikaisemmin esiintynyt väite, että ensi vuonna jokainen poika saisi nauttia peräti viiden tytön seurasta, on kuitenkin täyttä puppua. Huokaiskaa siis helpotuksesta, siskot! Joudutte nimittäin kilpailemaan huomiosta korkeintaan kahden muun tytön kanssa.

Feministinen Utopia

Koska älyttömiä laskelmia on kiva tehdä, kärjistetään vielä vähän. Jos oletetaan Ressun 21-vuotisen yhteiskouluhistorian aikana keskimäärin vallinneen vuosittaisen muutoksen säilyvän entisellään, pojat ovat sukupuuttoon kuollut laji vuonna 2027. Jos taas tarkastellaan pelkästään tämän vuoden ekojen mukanaan tuomaa muutosta, olemme yksin jo 2011.

Voimme kuitenkin suhtautua tulevaisuuteen hiukan toiveikkaammin, sillä 90-luvulla tyttöjen osuus on ollut pikemminkin laskussa, ja aikaisempien vuosien perusteella seuraavaan vuosikertaan pitäisi todennäköisesti sisältyä vähän enemmän poikia kuin tämänhetkiseen.

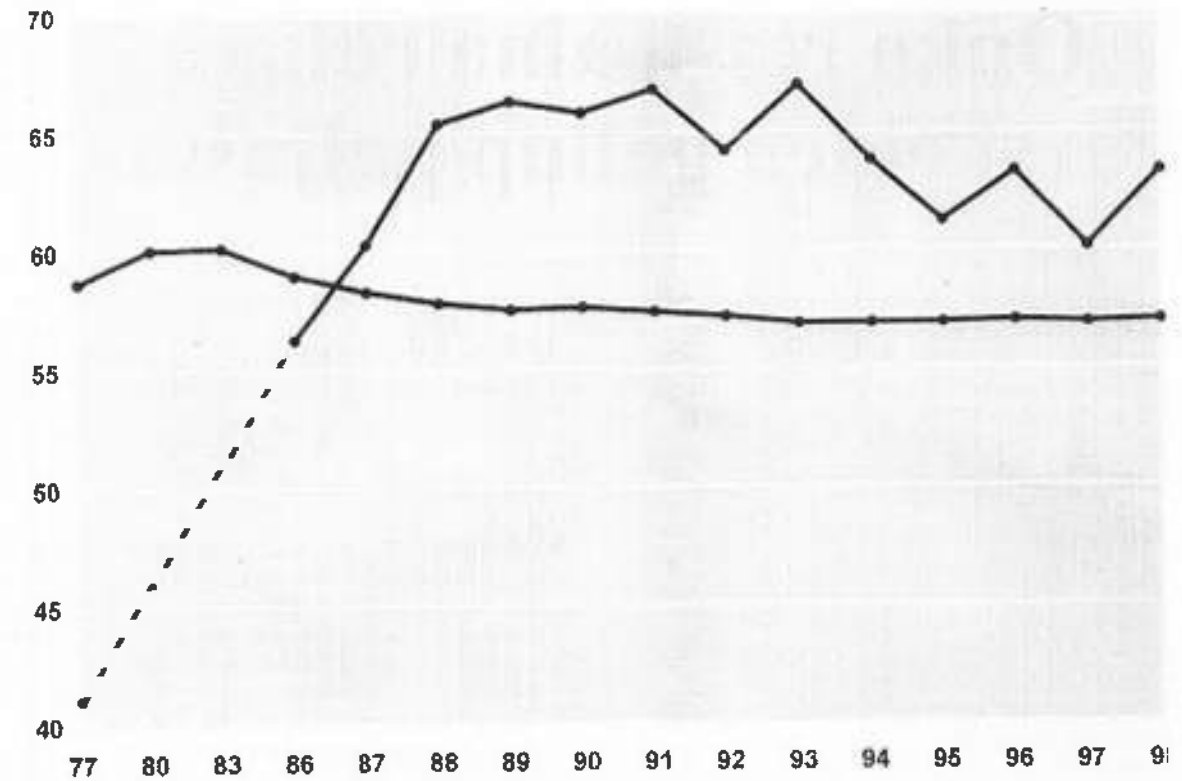
Millaista ruohoa löytyy aidan toiselta puolelta?

Niin onnettomilta kuin koulumme tarjoamat pariutumismahdollisuudet joskus tuntuvatkin, ei niissä muissakaan lukioissa aivan jokaiselle sulhoa löydy. Lukioiden keskimääräinen tyttöisyys, joka muuten näkyy kaaviossa toisena, tasaisempaa käyränä, on ollut vuosia 57 prosentin hujakoilla. Ressun ero muuhun maahan on siis "vain" kuusi prosenttiyksikköä.

Kuitenkin käytävätuntuman perusteella useimmat meistä ovat päätyneet täysin eri tulokseen. Ehkä vikaa kannattaakin etsiä laadusta, ei määrästä.

Pojat, mikä teitä vaivaa?!

Tutkimuksista voi ilmiselvästi tehdä vain yhdenlaisia päätelmiä. Pojissa on jotain vikaa. Ensinnäkin vain murto-osa pystyy kilpailemaan tyttöjen kanssa keskiarvomarkkinoilla. Toisekseen ne, jotka Ressuun pääsevät, ovat enimmäkseen liian sääliittäviä tullakseen lasketuksi miehiksi muualla kuin koulun tilastoissa. Siis pojat, vetoan teihin: ryhdistäytykää!

Nousuvoittainen käyrä kuvaa tyttöjen osuutta Ressun oppilaista vuosina '77-'98. Katkoviivan ajalta ei ole säilynyt tietoja. Tasaisempi käyrä kertoo tyttöjen osuuden koko Suomen lukioissa vastaavana aikana.

parturi-kampaamo

Salon
JONY.
Jony Hegazi

international
hairdressing
men&women

TIGI
HAIRCARE
the ultimate
haircare products

Mannerheimintie 12 A
(myös Kalevankatu 2)
Mannerheimintie 46

puh. 611404 (Stockmannia vastapäätä)

puh. 40553258 (Hotelli Inter continental)

Onko ressu aina ressu? Pärskeiden gallup paljastaa

Lotta Lehtonen

Eräässä alkukeväisessä rotissa pääsitte vastaamaan kysymyksiin ressun olemisesta ja Ressun ilmapiiristä. Viimeinkin tuntien laskemisen jälkeen vastaukset ovat selvillä.

Vastauksia tuli yhteensä 288 kpl. Gallupin suorat prosenttitulokset on jaettu neljään osaan: 1.tytöt (100 vastausta), 1.pojat (45 vastausta), 2.tytöt (87 vastausta), 2.pojat (56 vastausta). 3x:n paperit eivät koskaan saapuneet laskettaviksi. Mikä Resussa sukki on kerätty gallupin loppuun erittelemättä, kuten myös palaute Pärskeille.

Resun ilmapiiri muodostuu mielestäni...

Suvaitsevaisuudesta 30%/33%/29%/23%
Kansainvälisyydestä 22%/14%/29%/27%
Valinnan vapaudesta 68%/62%/76%/71%
Keskeisestä sijainnista 49%/30%/56%/45%
Perinteistä 17%/24%/29%/41%
Pitkästä matikasta 17%/33%/23%/29%
Koulun harrastetoiminnasta 3%/4%/7%/2%
Oppilaiden persoonallisuudesta 40%/38%/36%/41%
Oppilaiden lahjakkuudesta 30%/33%/26%/46%
Opettajista 16%/1%/22%/23%

Erityisesti mainittiin: kaverillisuus, rentous, vaatavuus, huumorintaju ja persoonallisuus, innostuneisuus, asiantuntevuus, taitavuus, oppilasläheisyys ja vaatavuus, "Me olemme ressuja siksi teemme vaikeampia harjoituksia kuin muut"-asenne

Rehtorista 10% / 1% / 11% / 23%

Hänen ansioistaan: kiltti, inhimillinen, tunnettu vaikuttaja, asiantunteva, kansainvälinen ja halinalle. "Meidän Poju!"

Muu henkilökunta 12% / 0.2% / 9% / 4%

"Koko porukka on mahtava!" "Keittäjät on rautaa!"

"Keittäjätädit on just rentoja!"

Muusta 6% / - / 2% / 2%

Esimerkiksi: positiivinen asenne koko koulussa, nörttiydestä, kieroutuneesta huumorintajusta, paineista, konservatiivisuudesta ja kavereista.

Resun kuuluisaa ilmapiiriä ei ole 13% / 17% / 9% / 2%

Olla kerran ressu, olla aina ressu, mitä se sinulle merkitsee?

Ikuista ylpeyden aihetta 25% / 38% / 16% / 39%

Ikuista leimautumista kun mainitsen kouluni

34% / 36% / 45% / 34%

Mahdollisuutta työskennellä tasoisten kanssa

21% / 22% / 16% / 38%

Mahdollisuutta viihtyä muiden ressujen kanssa

23% / 24% / 27% / 32%

Mahdollisuutta saada laadukasta opetusta

28% / 53% / 47% / 40%

Mahdollisuutta lukea 16 kurssia pitkää matikkaa

14% / 26% / 13% / 30%

Valinnan vapautta kurseissa 75% / 53% / 78% / 64%

Tunneille osallistumisen vapautta 37% / 26% / 56% / 38%

Muuta 4% / - / - / 5%

Esimerkiksi: "Oppii tuntemaan jo nyt tulevaisuuden päättäjät."

"Ei merkitse niin yhtään mitään."

Mikä Resussa sukki?

Pyyhkeitä koulullemme annettiin mm. seuraavista asioista: liikuntajärjestelyt, 600 oppilasta, vanhojentanssi-parisysteemi, informaation kulku, vessat, safka, "opiskelemme koulua, emme elämää varten" -asenne, Hilarointi ja elvistely, uudet poissaolosysteemit, it-tilan rajoitukset.

Onko "Resuspirit" olemassa?

Kaikkiin palautettuihin papereihin tutustuttuani ja yllä oleviin lukuihin perehtyneenä uskallan väittää, että resuspirit on. Se vain tarkoittaa kaikille ressuille eri asiaa.

Osalle se tarkoittaa ahdistavaa ja kilpailuttavaa tunnelmaa koulussa. Kun taas toiselle osalle se merkitsee tavallista latteaa kouluilmapiiriä. Ja osalle se on suvaitseva, positiivinen oppimiseen motivoiva henki, joka leijaillee ympäri koulua. Todennäköisesti suurimmalle osalle

Vessaan on pitkä jono...

ressuspirit on jonkinlainen edellisten yhteen sulautuma. Eräaseen paperiin oli kirjoitettu: "Resuspirit merkitsee minulle koulua, josta pidän, jossa ystäväni ovat ja jota haluan käydä." Toisessa paperissa luki: "Resuspirit on jotain mitä joku idiootti on keksinyt ja johon joku vielä toisissaan uskoo."

Resu leimaa. Ollaanko siitä leimasta ylpeitä?

Kaikki gallupin tarjoamat kohdat ressulaisen identiteetin kartoittamiseksi saivat kannatusta osakseen. Ylivoimainen oli kuitenkin valinnan vapaus. Sitä meille on tarjottu ja se koettiin merkittäväksi osaksi ressun olmisessa. Monet mainitsivat vapauden ja vastuun tasapainon merkityksen resussa ja ressunä. Eniten otettiin kuitenkin kantaa ikuisuus kysymykseen: "Leimaako ressulaisuus vai ei?"

Kun kouluun valitaan suuri osa oppilaista yhdeksän ja puolen keskiarvolla, voidaanko olettaa, ettei kouluun päässeitä oppilaita leimata hikariksi ja nöreiksi? Tuskin. Siispä huomattavan suuri osa kaikista gallupin vastanneista kokevat leimautuvansa kertoessaan lukionsa. Myös suuri osa on ylpeitä koulustaan. Ja kaikkein suurimmalla osalla ne tunteet kietoutuvat toisiinsa. Lukemattomiin papereihin oli rastittu molemmat vaihtoehdot ja moniin oli vielä selvennetty tyyliin "Ei voi olla leimautumatta, mutta toisaalta siitä leimasta voi olla aika ylpeä."

Eräs oppilas oli tiivistänyt mielipiteensä lauseseen: "Asia

nyt vain on niin, että muut nuoret näkevät resussa nörtin, aina." Toinen kuvaili ressuille tyypillistä tapahtumaa: "Kun sulta kysytään, että missä koulussa sä oot ja kun sä vastaat, että Resussa niin sä saat osakseen sellasen oudon ilmeen ja 'aijaan'".

Leimautumisen ja ressulaisuuden pohtimisen voinee päättää F.F.Coppolan sanoihin: "It is the price you pay for the life you choose."

Pärskeitä palautteesta:

Kiitämme teitä kaikkia, jotka jaksoitte kommentoida lehtä ja sen toimintaa. Lehti elää jatkuvassa kehityksessä ja nyt olemme yhä enemmän tietoisia siitä mitä Pärskeitä toivotaan. Eniten kommentoitiin huumoria, toimittajien asennetta ja lehden yleistä artikkelisisältöä. Kaikki kolme edellä mainittua saivat runsaasti ylistystä ja parjausta osakseen siten, että ne "menivät päikseen" Jatkamme siis lehden tekemistä, kuten parhaiten taidamme. Ehdotuksia artikkelien aiheiksi tuli runsaasti ja niiden pohjalta on kirjoitettu juttuja jo tähän lehteen. Lupaamme palata niiden pariin myös seuraavana lukuvuonna.

Ja ilouutinen teille, jotka halusitte vaihtaa Pärskeiden toimituksen ja oppilaskunnan hallituksen, pian voitte vaihtaa molemmat samalla kerralla! Ensi syksynä molemmat valitaan taas uudestaan!

Naisihanne 2000

Lotta Lehtonen

Nyt on aika nostaa kissa pöydälle! Muutetaan naisihanne 2000-luvulle mentäessä!

Länsimaisessa maailmassa vallitseva naisihanne on syöstyvä kriisiin. Sitä vastaan on aloitettava sota! Mikäli sitä ei voida tuhota, se on saatava naurunalaiseksi, siten, että se saa paikkansa huonoakin huomompana vitsinä.

Valitettavasti länsimainen naisihanne voi hyvin, liian hyvin. Sen takana ovat ainakin elokuvat, lehdet, musiikki, kosmetiikka- ja vaatetollisuus. Media pitää naisihannetta voimissaan eikä sitä kyseenalaisteta tarpeeksi, jotta se olisi uhattuna. Naisihanne ei muutu ennen kuin sen kehittäminen lopetetaan. Kun se ei enää tuota rahaa, se vaihdetaan. Mielestäni vaihtamisen aika saisi tulla. Naisihanteen takia miljoonat naiset voivat henkisesti ja fyysisesti pahoin. Eikö siinä ole tarpeeksi syytä?

Naisihanne - mikä se siis on?

Ihanteellinen nainen on pituudeltaan kykenevä poimimaan omenansa suoraan puun latvasta, painoltaan yhteneväinen alasta kätyn sisarensa kanssa, kauniskasvoinen, hyväihoinen, -hiuksinen, -hampainen, -takamuksinen ja ehdottomasti etuvarustuksiltaan kuin kaksi täyteen puhallettua, hyvin muodostunutta ilmapalloa. Tämä ihannainen on nuorekas, parhaimmillaan ikinuori.

Onhan hyvä, että on jotakin, mitä kohti pyrkiä?

Eräs maailmanlaajuinen kosmetiikkayritys on kommentoinut tämän hetken ihannaista näin: "Maailmassa on kolme miljardia naista, jotka eivät näytä supermalleilta ja vain kahdeksan, jotka näyttävät." Kuulostaa todelliselta, mutta onko se totta?

Otetaan esimerkiksi suomalainen nainen. Onko meillä tavallisilla naisilla mahdollisuutta päästä ihannenaiseksi naisihanteen paikalle?

Onhan?

Keskimittainen suomalainen nainen on 165cm pitkä, eli jo pituudessa tulee vastaan ensimmäinen ongelma ihanneculkönäköä tavoiteltaessa. Paino taas riippuu pitkälti rakenteesta, ruokailu- ja liikuntatavoista, mutta mikäli hyvin alhaista painoa ryhdytään tavoittelemaan, joudutaan matkalla kohtaamaan muita tosiasioita naisen kehossa. Hormonitoiminta häiriintyy ja kuukautiset loppuvat. Siitä ei pidä kumminkaan välittää naisihanteeseen pääsemisen matkalla. Painon kyllä saa vaadittuun minimiin, se onnistuu erilaisten syömishäiriöiden kautta. Esimerkiksi minun pitäisi sairastua päästäkseni edes lähelle naisihannetta.

Jos suomalainen nainen joutuu kärsimään pituudestaan ja painostaan, niin kasvot, iho ja hiukset kyllä pystytään meille hoitamaan: erilaiset kauneusleikkaukset, iho- ja hiushoidot ovat saatavilla, ja mikäli raha tuottaa ongelmia on hyvä muistaa, että Tallinnassa vastaavat hoidot saa halvemmalla.

Hampaatkaan eivät ole kompastuskivi kauncusihannetta tavoiteltaessa, niin kauan kuin rahaa riittää. Hampaiden korjaaminen voi maksaa kymmeniä tuhansia markkoja, mutta kyllä sitten kelpaakin hymyillä!

Ja jos Luoja ei ole suonut hyvinmuotoista takamusta niin onneksi kauniin hyppyritakamuksenkin suomalainen nainen pystyy itselleen rakentamaan, joko vaihtoehtoisissa liikuntariennoissa tai viimeistään rasvaimussa. Valitettavasti rasvaimuunkin on kuoltu, mutta toisaalta, mitäpä ei ulkonäkönsä eteen riskeräisi.

Erään ulkonäkö tutkimuksen mukaan suomalaisten naisten kokema suuri ongelma on pienirintaisuus. Luonnostaan liiveissä ei ole meloneja eli naisihanteeseen pääsemiseksi pitää pumpata silikonista, suolaliuosta tai ainakin ostaa runsaasti topatut rintaliivit. Edellä mainituista kaikki muut paitsi rintaliivit on todettu terveysriskeiksi. Kaikille ihmisille vanheneminen tuo mukanaan ryppyjä, ruttuja ja roikkumista. Siis myös suomalaiselle naiselle. Kosmetiikkayritykset onneksi lanseeraavat taukoamatta uusia ryppyvoiteita, joilla luvataan "nuorekkaan kimmoisa iho". Mitä se ikinä tarkoittaakaan. Valitettavasti näillä tuotteilla ei ole vielä saavutettu ikuista nuoruutta. Jotta saa pidettyä kasassa saavuttamansa naisihanteen on varninta poiketa tervehtimässä jo tutuksi käynnystä veitsenkäsittelijää.

Meillä suomalaisilla naisilla on mahdollisuus päästä länsimaiseen naisihanteeseen. Se vaatii raakaa työtä, kieltäytymistä, antautumista ja ansiotyössä käymistä, mutta sen voi saavuttaa.

Valitettavasti tässä ei ole enää mitään järkeä

Harva nainen käyttää kaiken aikansa saavuttaakseen ihanteellisen ulkonäön, mutta miljoonat kärsivät omasta ulkonäöstään.

Aerobic-saleilla vertaillaan peilin edessä: "Mun pitäisi saada tästä vähän pois", "Joo ja mun tästä". Liikunnan alkuperäisenä tarkoituksena loistanut valo on luonut varjonsa.

Erilaiset laihdutusvalmisteet myyvät hyvin naisten tavoittellessa kauniimpaa olemusta.

Lääketiede on todistanut ylipainon haitat ja jatkuvan liikunnan edut. Ne ovat viisauden sanoja joita kaikki ovat kuulleet, mutta kun puhutaan suurinpiirtein keskipainoisista naisista, ascnteen pitäisi mielestäni olla "kilo sinne tai tänne". Valitettavasti kaloritulukoita osataan käyttää ja niihin tuijotetaan, hyvinkin orjallisesti. Väliin jääneestä aerobicitunnista podetaan huonoa omaatuntoa.

Erään helsinkiläisen ala-asteen kolmannen luokan tytöistä osa kieltäytyy syömästä koulussa tai ottaa ruokaa lautaselteen äärimmäisen vähän. Johtuuko se pelkästään kouluruoan tasosta? Tiedän tytön, joka käy koulun ohessa kioskissa töissä saadakseen rahat silikonirintoihin. Ja toisen jonka vanhemmat kustantavat ne omalle tyttärelleen. Rintojen kohotusleikkaukset

ovat terveysriski, kuten moni muukin lääkärin tuolissa tehtävä parantelu.

Naisihanteen tavoitteluun liittyvät ongelmat ovat valtavia ja ennen kaikkea vailla mielekkyyttä. Olemme vaaratilanteessa, jossa länsimaiset naiset syöksyvät kriisiin ennen naisihanteen kriisiä.

Jotakin on tehtävä

Naisihanteen muuttamiseen ei yksi yö riitä. Jotta vallitseva ulkonäkökeskeinen elämäntyyli muuttuu, on saatava uusia arvoja, yksilöllisyyden, erilaisuuden ja henkisyiden arvostamista. Elokuviin pitäisi saada tavallisen kokoisia naisia muihinkin kuin "hauskojen naisten" roolihin, lehdistö saisi keskittyä naisministerin pätevyyteen ja työhön kilojen sijasta. Ja ennen kaikkea naisten pitäisi olla naisihanteen muuttamisen puolella. Niin kauan kuin

mallitoimistojen johtajattaret valitsevat leipiinsä anorektisia hongankolistajia, lienee naiskuvan muuttaminen yhtä toivotonta kuin vallitsevan saavuttaminen.

Yrittänyttä ei kumminkaan laiteta, siksi tämäkin artikkeli on kirjoitettu. Mikäli me tulevaisuuden naiset emme suostu hyväksymään järjetöntä naisihanteen levittelyä ja siihen pyrkimistä, niin ehkä meidän tyttäreemme tai ehkä heidän tyttärensä eivät enää kirjoita lehtiin haastatteluja, jossa naiset toteavat: "Vihdoinkin opin hyväksymään itseni."

Sillä he ovat aina hyväksyneet itsensä omanlaisinaan. Ja he kysyvät meiltä: "Minkälaista oli vahtia painoan, juosta lenkkiä, tehdä lihasharjoituksia, oikoa hampaitaan tai käyttää topattuja rintaliivejä?" Niin, ja sanat kuten kasvojenkohotusleikkaus tai silikoni- rinnat ovat tuttuja vain historian opetukselta.

Ehkä. Pallo on meillä.

Kevättä rinnassa

Suvi Mariasuo

Suuri osa kakkosista on saanut käsittämättömän pariutumistartunnan. Sinänsä sairaudessa ei ole mitään omituista, täyttäähän suurin osa kakkosista tänä vuonna 18, ja ainakin työillä on hirvittävä kiire käyttää sitä, minkä Äiti Maa on antanut ennen kuin Isä Aika ottaa sen pois. Kukapa ei muistaisi som-sanat käytön erikoistapausta Vid SJUTTON års ålder är flickan som vackrast?

Juuri tälle nimenomaiselle epidemialle on ominaista, että tartunnan saaneet etsivät helpotusta sydämensä ja oikean aivopuoliskonsa liikatoimintaan mahdollisimman läheltä, omasta tai enintään rinnakkaisesta RO-ryhmästään. Koska sairaus tosiaan on niin hirvittävän tehokas leviämään, on vähintään todennäköistä, että pareja muodostuu. Tartunta pyrkii siis muodostamaan koulusuhteita.

Koulusuhteet ovat hyvin käteviä varsinkin, jos toinen tai molemmat osapuolet ovat erityisen kiireisiä: kouluun täytyy kuitenkin tulla ja sillähän on varsin paljon luppoaikaa. Saa tapettua kaksi karpästä yhdellä iskulla, kun voi kutemisen lomassa oppiakin jotain puhumattakaan siitä, että voi valita kullankanssa yhteisiä kurseja eikä tunneilla ikinä ole tylsää. Ennen aivan liian pitkät ruoka- ja välitunnitkin saa vihdoin hyötykäyttöön.

Koulupari ei auvossaan välttämättä huomaa, millaisia lieveilmiöitä heidän onnensa aiheuttaa. He eivät ymmärrä, miksi ilmapiiri on yhtäkkiä varautunut heidän ystäväpiirissään aina, kun (yleensä kuitenkin jos) he söpösti ja hellästi käsi kädessä muistavat tervettä

sinkkuuaukaisia ystäviään. Hirveimmän tilanteen auttamattomasti rakastuneet voivat pysyvästi vapaalle (=ikisinkulle) järjestää pakottamalla tämän vasten tahtoaan todistamaan erkanemissessiotaan. Heidän ympärilleen kiedotun ilmastoimintepin irrottaminen kestää kiireessäkin kauan, vaikka tēppi olisikin vain metafora.

On kuitenkin pakko myöntää, että koulusuhteista joissain tilanteissa voi olla hyötyäkin. Asianosaiset saavat harjoitusta tulevaa rakkauselämänsä varten ja ikisinkut oppivat, millaista elämää tulevat elämään seuraavat 60 vuotta. Onhan heistä tietysti huviakin, onhan hauskaa kertoa huhuja parien seuraavista siirroista. Sillä voi netotakin: sinkkujen kannattaisi aloittaa puolilailinen vedonlyöntitoiminta ja veikata, ketkä seuraavaksi yhdistyvät (tai eroavat! - taitt.huom.).

Kouluparit huomio! Ajatelkaa sinkkuhämisiä ja lopettakaa koulun tiloissa hempeily. Ottakaa mallia parhaiten käyttäytyvistä teikäläisistä ja hoitakaa hellyydenarvetanne vaikka Annankadulla.

NUISKU

- hauska ja hyödyllinen kurssi nuorille

Satu Weckman

Nuisku on lyhenne, joka koostuu sanoista Nuorten ihmissuhdetaitojen kurssi. Nuiskun nimi jo kertoo sen keskeisimmän ajatuksen: se on kurssi, jolla parannetaan nuorten ihmissuhdetaitoja. Nuisku on paitsi erittäin hyödyllinen koko loppuelämää ajatellen, myös erittäin hauska yhdessäolonviettopa muiden nuorten kanssa. Pärskeitä-lehden toimittaja osallistui Nuisku-kurssille viime talvena. Kyseenomaisella kurssilla tuntuivat harjoitteiden ihmissuhdeongelmat ratkeavan kuin itsestään, koska viihtymisen ansiosta niiden ratkaiseminen ei tuntunut pakkopullalta vaan pelkästään kiinnostavalta.

NUORTEN...

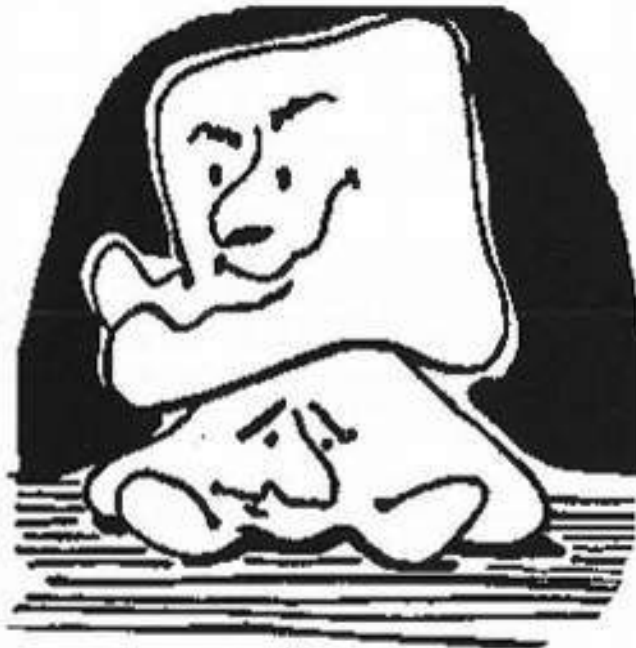
Nuisku on tarkoitettu nuorille ihmisille avaamaan ja

ennaltachkäisemään ihmissuhdesolmuja. Nuiskulla opetellaan mm. tulemaan paremmin toimeen vanhempien, sisarusten ja ystävien kanssa. Mitä tehdä, jos vanhemmat pakottavat tai jos elämä sisarusten kanssa on pelkkää tappelua? Entä sitten, kun ystävällä menee huonosti?

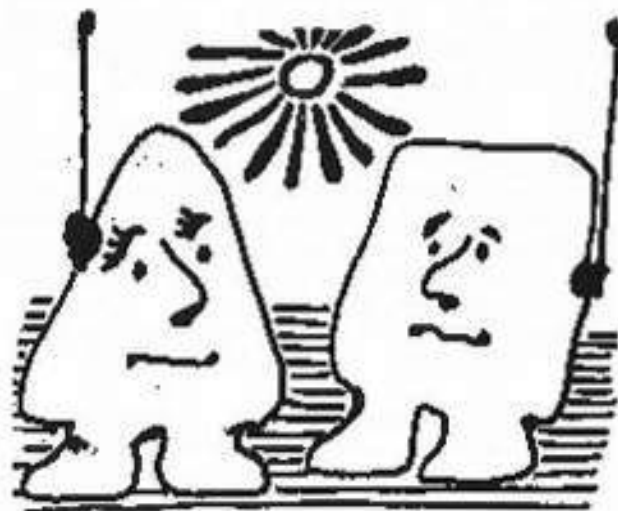
Nuisku on tarkoitettu lähinnä peruskoulu- ja lukioikäisille nuorille. Heille, joiden iässä on yleensä suurimmat ihmissuhdesolmut. Nuiskusta on hyötyä kaikkialla läpi elämän. Erityistä hyötyä siitä on silloin, jos haluaa tukioppilaaksi, ripari-isoseksi tai vaikka ryhmän-/kerhohjohtajaksi. Myös erityiskoulussa ja erityisnuorisotyön parissa työskentelevät hyötyvät Nuiskusta huomattavan paljon.

Nuiskulla pyritään saamaan avaimet parempiin ihmissuhteisiin. Omista kokemuksista ja mielipiteistä keskustellaan paljon, ja jokaisen harjoitteen jälkeen tehdään yhteenveto siitä, mitä harjoitteesta tuli esille. Nuiskulla kaikki on omaehtoista, joten jos ei halua sanoa mitään, voi olla hiljaa ja antaa muiden puhua. Joskus käsittelyssä oleva asia on liian henkilökohtainen (nuiskuilijoilla on toki vaihtolovelvollisuus) tai sitten siitä ei vain ole mitään sanottavaa.

Erittäin tärkeää on luoda Nuiskulle hyvä ja lämmin ilmapiiri, jossa kenenkään ei tarvitse jännittää tai arkailla sanomisiaan ja mielipiteitään. Nuisku-ryhmät ovatkin yleensä melko pieniä. Pienessä ryhmässä kaikki saavat äänensä kuuluville ja tutustuvat toisiinsa paremmin. Kun nuiskuilijat tuntevat toisensa ja viihtyvät toistensa seurassa,

Nuiskulla opitaan ratkaisemaan ongelmia niin, että lopputulos ei ole tämä...

...vaan tämä (=porukat samalla aaltopituudella;)

vallitsee kurssilla rento henki, jolloin kurssista tulee mukavaa yhdessäoloa ihmissuhdekysymysten parissa.

...IHMISSUHDETAITOJEN...

Nuiskun keskeisin asia on kuuntelemaan oppiminen. Kuuntelemalla muita hyvin ymmärtää heitä paremmin. Ihmiset puhuvat mielellään hyvälle kuuntelijalle. Keskustelu on paljon miellyttävämpää, jos keskustelijat osaavat kuunnella toisiaan. Tärkeää on myös ristiriitojen ratkaiseminen "molemmat voittavat" -menetelmällä. Riidan selvittyä sen molemmilla osapuolilla on hyvä mieli. Kumpikaan ei haudo kosta tai tunne oloaan syylliseksi.

Nuiskulla pyritään myös oppimaan tunnistamaan ja erittelemään paremmin omia tunteita ja ilmaisemaan niitä muille, jotta he ymmärtäisivät nuiskuilijaa paremmin. Kurssilla opetellaan asettamaan itselle sopivia tavoitteita ja mietitään, miten tavoitteet saavutettaisiin parhaiten.

Suomalaiset ovat kitsaita antamaan palautetta muille, varsinkin positiivista. Sen takia suuren osan suomalaisista on erittäin vaikea ottaa vastaan palautetta. Nuiskulla annetaan ja otetaan vastaan palautetta, sekä positiivista että negatiivista. Palaute annetaan yleisesti käytettyjen sinä-viestien ("Sä oot ilkeä!") sijaan paljon tchokkaampina minä-viesteinä ("Mun mielestä sä oot ilkeä!"). Minä-viestit menevät perille paremmin kuin sinä-viestit ja ne otetaan huomioon sinä-viestejä vakavammin.

Jurot suomalaiset pysyttelevät usein mieluummin yksin kuin hierovat tuttavuutta uusien ihmisten kanssa. Nuiskulla mietitään keinoja tutustua uusiin ihmisiin. Esimerkiksi paljonpuhuttua small talkia harjoitellaan cocktailkutsujen muodossa.

...KURSSI

Nuisku-kurssi on osa kansainvälistä koulutusjärjestelmää, jonka on kehittänyt Thomas Gordon. Järjestelmään kuuluvat Nuiskun lisäksi Perhekoulu- ja Toimiva Koulu -kurssit.

Kurssi sisältää lyhyitä teoriaosuuksia, mutta suurin osa 30-tuntisesta kurssista on käytännön harjoituksia. Nuisku toteutetaan yleensä kahden tunnin kokouksina, joita on 14 (2x14=28!). Lisäksi on kahden tunnin mittainen tutustumistapaaminen. Pärskeitten toimittajan käymä Nuisku-kurssi koostui kymmenestä tapaamisesta talven aikana ja yhdestä viikonloppuleiristä, jossa käytiin läpi viimeiset neljä harjoitusmonistetta (harjoitusmoniste/kerta). Leirillä kurssilaiset (12 henkilöä) muodostivat lopullisesti porukan, jonka mahtavaa yhteishenkeä ei häirinyt mikään.

Nuisku-kursseja järjestävät mm. seurakunnat ja nuorisjärjestöt. Ohjaajina toimivat pätevät henkilöt, jotka ovat saaneet koulutusta Nuiskun vetämiseen. He ovat yleensä nuorisotyöntekijöitä tai muita nuorten parissa työskenteleviä.

Nuisku täyttää lukiokurssin vaatimukset. Ressussakin nuiskuilijat saavat yhden suoritettun psykologian kurssin kerättyään eväitä elämänsä ihmissuhteisiin Nuiskulta. Joten jo siitä syystä kannattaa lähteä viihtymään ja oppimaan lisää ihmissuhdetaidoista Nuisku-kurssille. Jos halukkaita nuiskuilijoita löytyy koulusta enemminkin, kannattaa Nuiskun järjestämisestä koulukohtaisena kurssina Ressussa mennä keskustelemaan esimerkiksi psykologian opettajien kanssa.

AIRWALK
FOOTWEAR

CATERPILLAR

CAMEL
BOOTS

KENKÄ MARSKI
Mannerheimintie 8
Puh. 608 610

Avoinna:
ma 9.30-19.00
ti, ke, to 9.30-18.15
pe 9.30-19.00
la 9.30-16.00

KENKÄ
MARSKI

Voitsä lopettaa-aa-aa, mä en jaksa kuunnella...

Suvi Marjasuo

"Det här är hörförståelseprov i svenska, nivå A... Först får du höra varje del i sin helhet och sedan i korta avsnitt... När du hör denna signal (PIIIIIIP) ska du börja lyssna... Men låt inte tittandet störa lyssnandet... Provet börjar NU." Joko tunnet epätoivon vallanneen itsesi täysin? Älä hermostu - kuuntelutilanteessa on niin paljon asioita, jotka voivat mennä pieleen, että on äärimmäisen epätodennäköistä, että ne kaikki sattuisivat samalle kerralle.

Kuunneltava teksti on laadittu niin diplomaattisesti, että kukaan ei varmasti tiedä sinua enempää asiasta. Usein tekstin sisältö on täyttä huuhaata. Mieleen tulee ruotsin kuuntelu delfiiniterapiasta, jossa yhteiskunnasta syrjäytyneitä henkilöitä utettiin delfiinin seurassa, he paranivat masennuksestaan ja heistä tuli entistä hyödyllisempiä ihmisiä. Jos siis ajattelee, että kuuntelut ovat loistavia yleistiedon kohentajia, kannattaa miettiä uudelleen.

Koska viimeksi kysymykset ovat jotenkin liittyneet tekstiin? Joko niistä on vähintään kaksi oikein ja joutuu arvaamaan, ja luonnollisesti aina arvaa väärin, tai sitten mikään niistä ei oikein sovi vastaukseksi ja pitää yrittää valita se vähiten väärä vaihtoehto. Täytyy siis kyetä eläytymään kokeen laatineen sensorin osaan, millaista

olisikaan ollut vihattu, pelätty ja sen takia katkeroitunut vanhapiika, sillä sellaisiahan sensorit aina ovat. Miksi aina käykin niin, että juuri oman paikan takana istuvalla ihmisellä on raivokas flunssa ja hänen täytyy niiskuttaa ja yskiä minuutin välein? Se jos mikä häiritsee kunnan kansalaisen keskittymistä. Keskittyminen häiriintyy silloinkin, jos on hurjan suvinen ilma ulkona ja itse istuu kolmannessa kerroksessa monotonisen äänen rahistessa korvissa. Silmät harhailevat ja lähes väistämättä hakeutuvat pihalle talitiaisten pesänrakennuspuuhia seuraamaan. Siitä havahtuu vasta tutun äänen kantautuessa korviin. "Answer the questions three and four. Look at questions five and six", sanoo miellyttävä-ääninen nainen ja tajuat kolmos- ja neloskysymysten avsnittin menneen onnellisesti ohi korvien. Taas arvataan.

Ja mitä kuunteluharjoitukset oikeastaan mitaavat? Normaaliolosuhteissa keskustelukumppania toistamaan sanansa puhumattakaan siitä, että voi seurata artikulaatiota puhujan huulilta. Teennäisessä kuuntelutilanteessa ääniaaltoja lähettää aataminaikainen musta laatikko luokan oikeasta etunurkasta, eihän studioon pääse, kun se on taas varattu tai rikki.

Kuuntelussa ei siis ole mitään hyvää. Vai onko?

Kuunteluiden taustaa

Katja Haapala

Kuullunymmärtämiskokeet otettiin käyttöön silloisen kielen ylioppilaskokeen rinnalle 70-luvun loppupuolella. Koe oli tällöin vapaaehtoinen ja vaihtoehtoina olivat siihen asti käytössä ollut suomennoskoe ja uusi kolmiosainen koe, joka sisälsi myös kuuntelun. Omilta vanhemmiltaan voi kuulla aikaisempien vuosien kauhutarinoita, jolloin kuullunymmärtämiskoe oli vielä kaukana tulevaisuudessa ja koko kielten ylioppilaskoe perustui vaivaiseen käännöstetävään, jossa kieli oli taivuteltu mahdollisimman rasittavaan muotoon. (Sensorit olivat siis jo silloin kieroutuneita.) Tosin opetuskin oli erilaista, ei yhtä pedagogista kuin nykyään.

Ensimmäisten vuosien alkeellinen kuunteluviritelmä

koostui kolmesta osasta, joissa kaikissa oli monivalintavaihtoehdot. Avokysymykset, joissa on tarkoitus vastata asetettuihin kysymyksiin tekstin perusteella otettiin mukaan vasta myöhemmin. Ne olivat entistä ystävällisempiä kokelaalle, jonka ei enää tarvinnut pakertaa kolmea osiota pelkkien monivalintatehtävien parissa. Kielitaitonsa sai osoittaa vieläkin vapaammin, tosin käyttämällä vain muutamaa vaivasta riviä. Sensoriparka sai sen sijaan entistä enemmän harmaita hiuksia tarkastessaan kokelaiden arvaamia vastauksia.

Kuuntelut käsittivät aluksi ainakin pitkien kielten ylioppilaskokeet ja nykyään niitä on kaikissa koulussa

luettavissa kielissä. Tosin vielä tähänkään päivään mennessä latinan ylioppilaskokeeseen ei ole kuulunut kuuntelukoetta hyvin ymmärrettävästä syystä.

Käytännössä kuullunymmärtämiskoe kehittyi koko ajan. Siihen kuuluu yhä vähintään kaksi monivalintaosiota, jonka lisäksi on vaihtoehtoisesti joko kolmas monivalintaosio, avokysymyksiä tai avokysymyksistä vielä eteenpäin kehitetty muoto, jossa vastauksen laatimisessa käytetään omaa päättelyä. (Tämä on sitä kuuluisaa omien aivojen käyttämistä...) Koe on siis nykyään enää harvemmin samanlainen kahtena vuotena peräkkäin. Lisäksi koko nykyisen kielen ylioppilaskokeen tueksi voi vielä osallistua vapaaehtoiseen suulliseen kokeeseen. Suullista koetta olisi hyvin vaikea arvostella kaikkien kohdalla samojen sääntöjen mukaan, joten se myös säilynee vapaaehtoisena. Kokeiden laatiminenhan

tuntuu nykyään tähtäävän vain siihen, että ne on helppo tarkistaa. Ylioppilaslautakunta on säätänyt tarkkaan kysymykset ja vastaukset ja tietää tarkalleen, mikä on oikein ja mikä väärin. Joskus lautakunnan on kuitenkin pakko tehdä myönnytyksiä ja tällöin tapahtuu, että väärästä vastauksesta tuleekin yllättäen oikea.

Kuuntelun aiheella on myös merkittävä vaikutus tuloksiin. Ylioppilaslautakunta pyrkii varmasti joka vuosi mahdollisimman samanarvoiseen kuunteluun, mutta aina tulos ei ole yhtä loistelas. Koska jokainen kuitenkin itse tietää parhaiten oman kielitaitonsa, on turha murehtia kuullunymmärtämiskokeiden epäoikeudenmukaisuutta, sillä kuuntelun jälkeen on jäljellä vielä kirjallinen osa, joka on kaikkien mielestä vähintäänkin yhtä huonosti laadittu kuin kyseinen arvailukoe.

**Vain kesyt
linnut kaipaavat.
Villit lentävät.**

Elmer Diktonius

Tällä palstalla käsitellään ärsyttävän näsä-
viisaasti asioita, joilla ei ole mitään merkitystä

Siilien kapinaa!

Ihmiskunnan kehityksestä on turha puhua
jos tarkastellaan ns. vapaa-ajanvietteiden
kehitystä

Viime aikoina yleistä huolestumista ovat aiheuttaneet erilaiset väkivaltaa sisältävät tietokone- ja videopelit. Myös roolipelien vaikutusta pelaajiinsa on arvosteltu.

Näiden pelien vaikutuksesta puhuttaessa on jotakin turmiollista jätetty huomiotta, jotakin joka on peitetty "lautapeliin" turvalliseen kaapuun. Ei olla tajuttu, että tämä uskomaton laiminlyönti uhkaa ihmiskunnan kehitystä. Se saa pelaajat pelaajien jälkeen epätoivon valtaan. Peli joka saa pelaajansa unohtamaan todellisen maailman. Peli jota ei voi pelata saamatta pelottavia kohtauksia. Mikä tämä peli sitten on?

Siilien kapina. Peli vailla järkeä ja tunnetta. Lue ja liity tyrmistyneiden joukkoon. Pelin idea on saada autot maaleihin siten, että kapinoivat siilit ehtivät terrorisoida mahdollisimman vähän niitä. Lautaa on täynnä erilaisia nappuloita ja kortteja, heitetään noppaa ja liikutetaan nappuloita. Siirretään siilejä ja autoja ja sitten nostetaan kortti. "Parkkeerasit mäkeen väärin, siispä siili kaivoi etupihaltasi sinne hautaamasi polkupyörän rungon ylös. Käytä terrorikorttiasi tai toimi seuraavasti..." tai vaikkapa "Piipahtaessasi kauppaan siili kävi vaatekaupillasi ja varasti kaikki keinokuituvaatteesi..."

Mahdollisesti joudut esittämään kultakalaa tai suutelemaan pelaajakaveriesi varpaita mikäli sinulla ei ole "terrorikorttia".

Seurasin peliä eräänä perjantai-iltana. Se oli sai minut huolestumaan ihmiskunnan kehityksestä. Pelin aluksi pelaajat siirtelivät siilejään ja autojaan. Nostivat aina silloin tällöin kortin ja tyrskähtivät hihitykseen, joka vaikutti

epäinhimilliseltä. Siilit ja autot kulkivat lautaa pitkin ja pelin edetessä pelaajat saivat erilaisia tärinäkohtauksia, joita säestettiin kovaäänisellä naurulla. Pelin lähetessä loppuaan he siirsivät autoja ja siilejä entistä vauhdikkaammin, luullakseni saadakseen pelin loppuun. Minkäänlaisia pelin kehitystä ei nimittäin ollut huomattavissa. Huolestuttavia olivat pelaajien saamat kohtaukset läpi pelin. Säännöllisesti he pyrskähivät hiillittömään, järjettömään, etten sanoisi maaniseen nauruun, niin etteivät he kyenneet kehittävään pelaamiseen. Huolestuttavimmaksi koin kuitenkin erään pelaajan huokauksen: "Miksi aina ei ole perjantai?" Pelihän saa ihmiset kyselemään järjettömyyksiä. Seurattuani tunnin pelin kulkua olin henkisesti "ulapalla" ja vasta seuraavana päivänä kykenin kysymään:

"Tarvitseeko vapaa-aika todellakin täyttää vietteillä? Olemmeko me ihmiset todellakin siilipelin tarpeessa? Saattaako tämä vaikuttaa perimäämme? Nauravatko ufot meille avaruudesta? Olisinko mieluummin simpanssi kuin ihminen? Viettelevätkö vapaa-ajan vietteet ihmiskunnan turmiioon?"

Mikäli olet huolestunut siilipelien turmiollisesta vaikutuksesta ja olet valmis ryhtymään toimenpiteisiin tämän epäkohdan kitkemiseksi maailmasta, jätä lappu toimituksen laatikkoon. Otan yhteyttä.

Viimeisen kerran...

Musiikki Sukkii!

Sanna Pitkänen

Musiikkia ja makuja on niin monenlaisia... kaikki varmasti voivat sanoa vihaavansa edes jotain, ja ne, jotka eivät muka voi, valehtelevat, koska haluavat osoittaa olevansa vapaamielisiä. Seuraava suppea, mutta sitäkin masentavampi katsaus joihinkin musiikin alalajeihin pyrkii osoittamaan, että makuasioista kiisteltäessä kaikki ovat väärässä. Paitsi minä.

The Beatles

Sir Paul ja ne kaksi muuta rumaa sekä se kuollut kaveri olivat neljä tavallista rumaa jätkeä Liverpoolista, joilla olisi ollut kelpo tulevaisuus siellä muitten tavallisten seassa satamatyöläisinä, mutta eihän se kelvannut niille. Piti keksiä ruveta renkuttamaan kitaraa ja kaikkea. Seurauksena oli nykyisen pop-kulttuurin pahin ilmiö, kirkuvat tyttölaumat. Lisäksi meillä on nyt riesanamme sukupolvelinen aikuisia, joille Beatles edelleen merkitsee jotain suuren kadotetun nuoruuden tapaista, ja jotka ostavat karkausvuoden tavoin väistämättä ilmestyviä kokoelmalevyjä niin, että ne nousevat listoille, ja sitten mediakin vielä innostuu aiheesta niin että Beatlesia tulee joka tuutista. On myös huomattavaa, että jos joku clossaolevista Beatlesin jäsenistä ajaa kolarin tai erehtyy sanomaan jotain jostakusta nykyajan artistista, kaikki lehdet heti kertovat siitä. Mutta miksi ihmeessä meitä pitäisi kiinnostaa? Ovatko herrat McCartney, Harrison ja Starr jotain jumalia vai? Menisivät jo eläkkeelle, vaikka kuinka olisivat popin isä.

Mariah ja Celine

Kun levy-yhtiössä johtajana tai tuottajana työskentelevä setä ottaa vaimon, on vaimo kummallisen usein 20 vuotta nuorempi aloitteleva laulajatar, joka alttarille marssiessaan selittää, että miehän tässä on tärkein eikä ura.. Sitten levy-yhtiö tekee vaimosta tähden, jonka jälkeen vaimo ottaa miehestä cron ja ryhtyy tekemään lisää levyjä, sillä vaikka avioliitto loppui, sopimus on silti voimassa. Eihän laulajattaren mies voi olettaa, että laulajatar luopuisi tuloistaan, ja onhan laulajattaren tehtävä levyjä, jottei luultaisi hänen naiseen pelkkiä elatusrahoja. Mariah ja Celine ovat näitä pikkusievä laulajattaria, jotka ennenvanhaan vielä molemmat kilpailivat sieluisan musiikin kuningattaren kruunusta, mutta sitten Mariah keksi, että "hei, rupcanpa tekemään r'n'b-musiikkia", eikä nykyään vain ulise ja vingu vaan myös huokaille ja mutisee levyillään. Joten meillä on onnää vain Celine-täti, joka on yhä naimisissa isänsä ikäisen miehen kanssa. Mutta Celinepö on tehnyt työtä kahden naisen edestä. Jostain infernaalisesta lähteestä hän manasi itselleen *My Heart Will Go On* -nimisen kipaleen ja levytti sen. Sitten hän ujutti sen maailman toistaiseksi kalleimman elokuvan ääniraidalle, ja nyt tuota kammottavaa viisua kuulee joka viides minuutti, sillä teinitytöistä se on niin täydellisen ihana laulu.

POP

Eli Paskasta On Paljoksi ja tervetuloa aivohuuhteluun! Kallistetaanpas heti aluksi sitä oikeaa korvaa tähän radion puoleen ja annetaan hittiaseman aloittaa. Niin, kyllä sen kuuluu kutittaa... annetaan vaan sen popin valua sisään.

Nooin, nyt pitäisi jo tuntua siellä pääkopan keskellä, juuri niin, turta on juuri se olotila jota me haemme! Ei ei, ei mitään hätää, se pikku paussi siinä äänessä merkitsi vain että kappale vaihtui... juu on se kyllä eri kappale. Kas niin, nyt taivutatteko sitä vasenta korvaa tänne vadin puoleen jotta se pop nyt pääsee toisesta korvasta ulos... hyvä. Kyllä rouva. Jälkivaikutuksina voi esiintyä lievää pahoinvointia, joten suosittelisin välttämään populaarimusiikkia lähiaikoina. Näkemtiin rouva!

Poikabändit

Ken lienee tuo älyn jättiläinen, jok' keksi poikabändit? Hännelle olemme kiitollisuudenvellassa mm. NKOTB:stä, Take Thatista sekä iiiiik! niin ihanasta BSB:stä. Jokaisessa on viisi parikymppistä häiskää, joista korkeintaan yhdellä on todellisia musikaalisia lahjoja loppujen vain hyppiessä ja heiluessa ja inistessä taustalla. Tämän ilmiön jatkuvuuden takaavat aina yhtä laaturitietoiset teinitytöt, jotka sukupolvi toisensa jälkeen jaksavat kirkua epätoivoisesti rakastavansa ikuisesti jotain brittiläistä tai vaihtoehtoisesti jenkkipoveria. Kaveri lähtee viisi vuotta sydämiä särjettään poikabändistä vapauttaen julistaen toteuttamaan itseään ja päättyy julkisuuden valokeilasta unholaan kauhulla vuosiaan poikabändissä muistellen. Onneksi myös teinitytöt kasvavat ja tulevat järkiinsä. Ongelma onkin se, että teinimassa on uusiutuva luonnonvara.

Ooppera

Oopperan erottaa musikaalista se, että oopperassa lauletaan kovemmallalla äänellä ja lähes poikkeuksetta jollain eteläeurooppalaisella kielellä. Tai no, voiko sitä laulaksi sanoa... Juonenkäänneistäkään ei ilman ennakkovalistusta tajua mitään, kunhan jotain sakkia pyörii lavalla ja pitää "kuka laulaa kovimmalla äänellä" -kilpailua orkesterin säestyksellä. Jossain välissä lavasteet vaihtuvat ja sitten päähenkilöt, jotka jostain kumman syystä aina ovat vähintään jääkaapin kokoisia, tulevat ja joko örisevät tai kirkuvat asiansa julki. Sitten lavalle taas vyöryy paljon porukkaa, joka meluaa kilpaa, ja sitten kaikki onkin ohi. Yleisö poistuu tyytyväisenä ja koettaa vaikuttaa älykkäältä keskustelemalla äskeisestä hienosta kulttuurielämyksestä.

Rap ja hiphop

Kuka kertoisi, mitä niillä on eroa? Kummassakin on mustia ihmisiä, jotka puhuvat enemmän tai vähemmän monotonisesti samalla, kun taustalla soi jokin huono komppi. Valkoiset ihmiset eivät kuulemma osaa räpätä, koska rapissa on kyse katu-uskottavuudesta, eikä sitä saa kuin asumalla Amerikan yhdysvalloissa ja kokemalla kovaa jengielämää mustien lähiössä. Sitten voikin jo tehdä oman

rap/hiphop-levyn ja hokea MTV:n haastattelussa, että "youknowwhajameen". Jos tahtoo olla oikein paha rap-henkilö, voi mennä Los Angelesiin ja ampua jonkun ja sitten kutsua itseään gangstaksi. Niinkö?

Ruotsalaispopin maailmanvalloitus

Abban aiheuttaman karvaan veljeskateuden jälkeen Suomi on joutunut kerta toisensa jälkeen katsomaan vierestä, kun ruotsalainen, mutta englanninkielinen pop menestyy maailmalla. Miten ihmässä ne osaavat englantia niin paljon paremmin ja ovat muutenkin parempia eurooppalaisuudessa kuin me? Esimerkki: Eräänä kauniina päivänä Ruotsin suosituin ruotsinkielinen yhtye Kent päätti lähteä maailman valloitukseen. Täällä naureskeltiin, että siitä vaan; niinhän meidän Neljä Ruusuakin aikoinaan vaihtoi kieltä ja turpiin tuli, että alkää suotta, kokeiltu on. Mutta kääntypä vain sinnikkäästi päätti vaihtaa kieltä ja julkaista uuden levynsä myös in English. Välittömästi alkaa MTV:llä pyöriä Kentin video ja kohta siellä on jo Jocke haastateltavana. Mutta miksei meidän Ilkka sitten kelvannut? Vastaus on kiusallisen simppele: 4R on suomalainen, Kent ruotsalainen. Seuraa kateuden toinen aste, omiminen: Koska Kentin viidestä jäsenestä kolme on ruotsinsuomalaisia, on bändikin käytännöllisesti katsoen suomalainen. Se, että nuo kolme vain soittavat eikä heillä ole mitään tokoa kappaleiden tekemisen kanssa, on vain sivuseikka. Hurraa siis Kentille, ensimmäiselle suomalaisbändille, josta tulee Euroopan tähti!

Tanssimusiikki

Nimikin kertoo jo kaiken olcellisen tästä musiikin alalajista: tanssimusiikki on todellakin tarkoitettu siihen, että sen tahdissa voi vetkuttaa ruumistaan rytmikkäästi ja hienonäkö

isesti. Siksi sitä varmaan soitetään aerobicissa. Samasta syystä tanssimusiikissa tuo rytmi eli koneellinen jumputus onkin niin äärettömän tärkeää. Tämä tarkoittaa sitä, että mahdollisten sanojen ei tarvitse olla kovin merkitykselliset, sillä eihän niitä kukaan liikkeessaan kuuntele. Siksi sanat ovatkin järkyttävän yksinkertaista lööperiä. Tähän asti kaikki on täydellisen loogista ja järkevää. Hulluus alkaa vasta sitten, kun ihmiset ihan tosissaan rupeavat kuuntelemaan tätä nykyajan rumbaa.

MTV ja hittiradiot

Sen lisäksi, että musiikkitarjonta on näissä jatkuvan yksipuolista, vievät mainokset suunnilleen puolet ajasta. Soitetut kappaleet ovat aina päivän hittejä eli muuttumaton virta samanlaisia teinityttöjen suosikkikappaleita. Jotta yleisö saisi äänensä kuuluviin, järjestävät nämä nuorisomediat toiveohjelmia, joihin katsojat/kuuntelijat soittelevat innoissaan lähettää kseen terveisiä kaiffoilleen ja toivoakseen aina vaan niitä samoja hittejä. Ilmeisesti juuri niitä ihmiset sitten tahtovat. Onneksi siinä kaukosäätimessä kuitenkin on se nappula, jota painamalla hittisonnan virran saa tukittua. Painakaa herran tähden sitä nappulaa, ennen kuin aivonne muuttuvat sinapiksi!!! Aina on parempi kuunnella kansallisen radioaseman keskusteluohjelmaa, jonka aikamerkki somasti päättää.

Girl Power

Eräs tietty nimeltä mainitsematon naispoppoo Iso-Britanniasta ryhtyi eräs kaunis päivä levittämään tietoisuutemme röyhkeää feministipoppia tunnusteluksenaan "Girl Power" eli naisvoimaa. Mutta mitä sitten loppujen lopuksi on tämä paljon puhuttu voima? Idea on ilmeisesti se, että "miehet kyykkyy ja niiden mielipiteistä viis, koska naiset rulettaa". Helppo sanoa, kun satuu olemaan rintava ja/tai ihannevirtaloinen tiukkoihin vaatteisiin sulloutunut suulas ja hieman tyhmältä vaikuttava tähtönen (, jollaisista miehet yleensä pitävät enemmän kuin tavallisista pulliastyöistä, joista ei koskaan tule hyvännäköisiä, mutta laulutaidottomia supertähtiä). Ja näin moraalini kannalta: minkälainen roolimalli nämä naikkoset ovat jopa 7-vuotiaille faneilleen? Ihan oikeastiko me haluamme, että kersat oppivat jo siinä iässä käyttäytymään rääväsuuisesti ja pukeutumaan iälleen ei niin sopivasti? Ei hemmetti, tämä ei lupaa hyvää.

Brittipop

No joo, ei siinä musiikissa sinänsä paljon mitään vikaa ole, mutta miksi pirskalessa niiden jätkien pitää olla niin helkkarin rumia?! Onko se jokin keino, joka takaa musiikillisen uskottavuuden? Vai eivätkö ne tosiaan ole koskaan huulleet, että partakone on jo keksitty? Ja sakset? Tai että kulmakarvoja kuuluisi olla kaksi, ei yksi?

Metalli

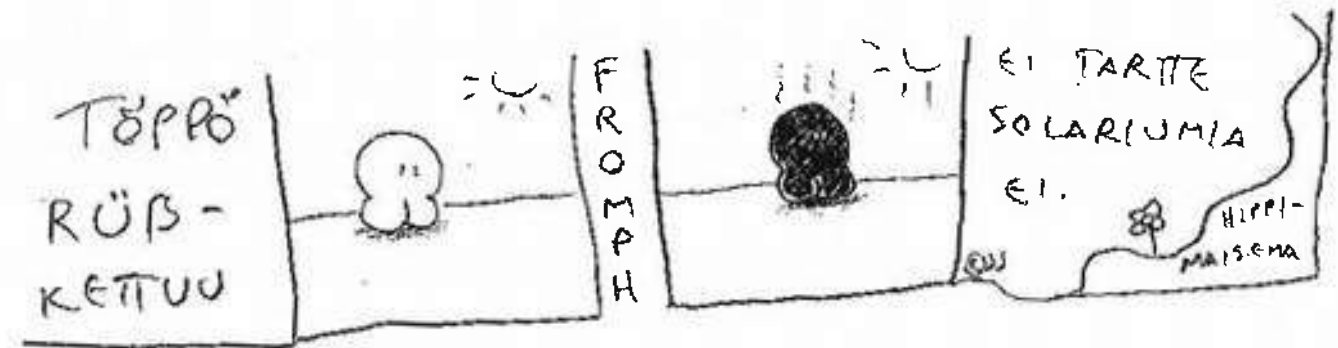
Löytyy heavymetallia, blackmetallia, deathmetallia, trashmetallia ja gothicmetallia ja varmaan liuta muitakin, joista allekirjoittanut ei ole vielä kuullut. Loppujen lopuksi tuolla lajittelulla ei liene merkitystä kuin alan harrastajalle, mutta erehdypä listaamaan esim. joku norjalainen kirkonpolttaja-bändi väärän nimekkeen alle asiantuntijan kuullen, niin tulee tupen rapinat. Maallikon korvaan kaikki metalli on joka tapauksessa vain epämääräistä "rankkaa" ja

"raskasta" metakkaa, eikä paljoakaan merkitystä tee se suurensuuri tai pienempi ero deathin ja blackin välillä. Muutamia päivänselviä sääntöjä metallin maailmasta:

1) Laulaja on suunnilleen aina mies, joka huutaa, kirkuu, murisee tai örisee. Laulu sanan varsinaisessa merkityksessä on harvinaisempaa. 2)Metalli-ihmisillä on ATNA (muutamaa kummajaispoikkeusta lukuun ottamatta) pitkä tukka. Muistakaa, että Metallicakin lakkasi olemasta metallia heti kun hiukset leikattiin. 3)Kappaleiden tulee käsitellä pelottavia ja ahdistavia asioita kuten kuolemaa, kuolemista ja erilaisia tapoja kuolla, ja levynkansien tulee myös olla pelottavia, jotta fanit voisivat pelotella äitejään niitä esittelemällä. 4)Tulee tietenkin muistaa, että blackmetalli ei tarkoita mustien ihmisten tekemää metallia. Mustat eivät tee metallia siinä missä valkoiset eivät räppää.

Kriitikot

Musiikkikriitikon tehtävä on palvella kuluttajaa kertomalla mikä kriitikon mielestä on hyvää musiikkia ja miksi. Asiahan on nimittäin niin, että jos lehdet julkaisivat yksinkertaisen listan, jossa kerrotaan kuukauden uudet julkaisut, kukaan ei lukisi niitä. Kuvaan astuu kriitikko, joka haukkuu ja kehuu juuri sen mukaan, mitä mieltä sattuu olemaan. Tämän takia kriitikoita sekä vihataan että rakastetaan. Ihmiset lukevat kriitikon arvostelut, jotta saisivat raivostua eri mieltä ollessaan ja kirjoittaa tälle nimettömiä, vihaisia kirjeitä, joista kriitikko loppujen lopuksi kirjoittajan horman tuuttiin manattuaan viis veisaa. Jos lukijat taas sattuvat jakamaan kriitikon, tuon nöyrän kansanpalvelijan mielipiteen, he ilahtuvat, ja kriitikko on tyytyväinen, sillä niin kauan kuin on ihmisiä, jotka ovat samaa mieltä, kriitikko on työllistetty.

COMPACT VIDEO

-Joka viikko uutuuksia!

-Stadin laajin valikoima videoita ja pelejä (Sega ja Nintendo)

Vuokraamot:

Helsinginkatu 22 puh. 726 2522, Oulunkyläntie 7 puh. 757 0747, Fredrikinkatu 30 puh. 694 2251, Visbyнкуja 2 puh. 338 013, Lauttasaarentie 12 puh. 677 147

Myyntipiste: Lönnrotinkatu 23
puh. 685 2567
**OSTETAAN, MYYDÄÄN,
VAIHDETAAN UUSIA JA
KÄYTETTYJÄ VIDEOITA JA PELEJÄ**

Lönnrotinkatu 23 on nyt myös uusien ja käytettyjen CD-levyjen erikoismyymälä.
Tervetuloa!

P.S. Ostamme hyviä CD-levyjä!

Sanottuja part 4

"Tillgivenhet går bra på hundens men inte på pojken"

"Hän käyttää Che Guevara -t-paitoja, joten mietin mitä hän tietää pukeutumisesta"

"On ihanaa olla lukion opettaja; 30 oppilasta tekee monistetta täydessä hiljaisuudessa enkä minä tarvitse edes konekivääriä, jotta täällä olisi rauhallista!"

"Meillä oli yläasteella älyttömän hyvä matikanmaikka... semmosiakin on, hyviä matikanmaikkoja"

"Gå till sängs och det här saket har ingenting att göra med det här saket" (näyttää Pärskeiden 3. Numeroa)

"Teillehän on ihan sama millanen maikka teillä on"

"Meidän on pakko syödä typpeä!"

"Eeva vietti Pirun syntiin, niinhän se oli."

Opettaja: "Ja mikä olikaan se filosofian perimmäinen kysymys?"

Oppilas: "Onks noita monisteita vielä?"

"Logiikan puute pätkii"

"Jos te törmäätte ruumiiseen niin se on aah! uuh! ööh! ekaks"

"Ette te musta niin helposti eroon pääse vaikka tahtosittekin"

"Laittakaa siihen huutomerkki, se on oikein mukava tehtävä. Siinä on punaisia ja sinisiä palloja!"

"Onks Luther teille luterilaisille jonkinlainen profeetta?"

"Meinasin saada vanhallestadiolaisen herätyksen kun oli niin kauheeta."

"Jaa oot käyny Louvressa? Saitsä värityksiä nähdessäs Mona Lisan?"

"Kuka teistä lukee ranskaa? Hyvä...kuka teitä opettaa? Ilyvä... tai no mitä väliä sillä on kuka teitä opettaa? Mitähän mä oikeen yritän kysyä?"

"... Ajattelin, että voiko olla romanttisempaa kuin se jäädytyskone siellä Hartwall Arcenalla"

"Jos uskaltaisin sanoa, niin sanoisin, että kyllä keskiajalla siellä nunna- ja munkkiuostareissa oli aika rankaa

menoo... mut en uskalla!"

"Siis, mun periaatteet on huono opetus ja vaikat kokeet."

"Tunti loppuu kahden minuutin kuluttua ja täällä on 2-3 tyyppiä, jotka on viittaillu. Heitä sitten palkitaan ja loppuja rangaistaan... ruoskaniskuilla."

"Hi tiedolla ole mitään väliä näissä kuvioissa, kunhan viittaatte."

"Te olette eliittikoulu ja pääsette minne tahansa, mut ette kyllä oikeesti pääse... mut en mä yritä teitä masentaa, lukekaa vaan!"

Oppilaalla on väärän aineen kirja historian tunnilla. Opettaja: "Toi on hyvin tyyppillistä, susta tulee vielä historian opettaja!"

Opettaja tulee tunnin myöhässä kaksoistunnille ja: "Missä kaikki oppilaat on?"

"Huutakaa kun kuulette oman äänenne"

"...Olipas tyhmästi sanottu. Toi pääsee kyllä Pärskeisiin!"

Hemmetin antiikin roomalaiset

Sanna Pitkänen ja Satu Weckman

Tämän numeron Sanottuja-palstalle on eksynyt runsaasti FM J.T.J. Vaittisen suusta päässeitä kommentteja. Syy on yksinkertainen: koska palstaa kokoavat pääasiassa Pärskeiden toimittajat, on luonnollista, että lausahduksia tulee juuri opettajilta, joiden kurssilla toimittajat ovat. Vaittisen HY2.5:n kävi nelosjaksossa kolme lehden teossa puuhaavaa ihmistä, jotka korva tarkkana pitivät kirjaa maisterin repliikeistä.

Kirjanpitoa syntyikin runsaanlaisesti. Sen lisäksi, että noin 50% sanotuista on maisteri Vaittisen tunneilta, on meillä myös jakaa tilastotietoa maisterin suosikkisanasta, jonka löytää jutun otsikosta; tuo sana kuultiin kurssin aikana 58 kertaa, siis keskimäärin 1,8 kertaa oppitunnissa. Tosin jakauma ei ollut noinkaan tasainen, sillä esimerkiksi

ensimmäisellä tunnilla tukkimiehen kirjanpito karttui seitsemällä viivalla. Kysyessämme kommenttia maisteri Vaittinen kuitenkin naureskellen kielsi kaiken. Lukiomme historian opettajat ovat kuuluja innostaan jakaa monisteita, eikä maisteri Vaittinenkaan tuottanut pettymystä. Monisteita kertyi 32, eli tarkalleen 4 mm paksu ja 180 g painava pino jokaiselle oppilaalle (eli yhteensä kurssiin upposi noin kolme kiloa paperia). Lisäksi Euroopan kulttuurihistoriaan perchedyttiin 12 videonpätjän voimin.

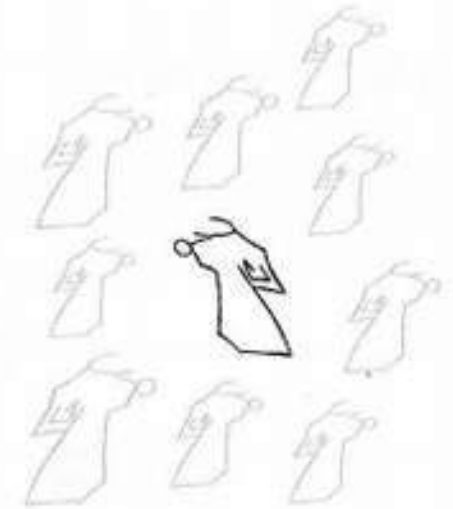
Yhtä lausahdustaan Vaittinen ei kuitenkaan voine kieltää; nimittäin koeviikolla salillinen oppilaita sai naureskella, kun hän kovalla äänellä ilmoitti jakavansa "näitä Kohin kokeita ja (paino sanalla) maisteri Vaittisen kokeita".

Se on loppu ny!

Pärskeiden toimitus lähtee kesälomalle ja suurin osa lopettaa heti lomaltapaluurahan saatuaan.

Ensi syksynä kootaan uusi toimitus, johon myös Sinä voit liittyä ja saada äänesi vihdoon kuuluviin!

Hauskaa kesää kaikille!!

Erilaiset erottuvat -Pärskeitä

Pärskeitä
lähtee
kesälomalle

We'll be back!